

Sygn. akt IX U 1791/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale: - -

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 13 września 2013r. Znak I- (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy począwszy od 1 lipca 2013r do czerwca 2017r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1791/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.09.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej M. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres od 01.07.2013r. wskazując w uzasadnieniu, iż Komisja Lekarska Zakładu nie stwierdziła całkowitej niezdolności do pracy - co jest w przypadku ubezpieczonej koniecznym warunkiem przyznania prawa do renty w sytuacji gdy, nie posiada ona wymaganego co najmniej pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku, a niezdolność do pracy nie powstała w okresach wymienionych w ustawie.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczona domagała się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do dalszego świadczenia. Ubezpieczona wskazała, iż stan jej zdrowia nie uległ poprawie i nadal jest całkowicie niezdolna do pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. R. urodziła się w dniu (...), posiada wykształcenie zawodowe, pracowała jako sprzedawca, następnie pracownik biurowy.

W okresie od dnia 01.12.2011r. do 30.06.2013r. pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy .

W dniu 13.05.2013r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o ustalenie uprawnień do renty na dalszy okres w związku z powyższym została poddana badaniu przez lekarza orzecznika, który rozpoznając stan po częściowej resekcji języka z powodu raka płaskonabłonkowego, z następową radioterapią bez cech wznowy, zespół bólowy kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości, zaburzenia nerwicowe oraz stan po leczeniu operacyjnym guza chromochłonnego nadnercza lewego stwierdził, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 31.12.2014r.

Powyższe orzeczenie, które stało się podstawą zaskarżonej decyzji opisanej na wstępie, podtrzymała w dniu 06.09.2013r. Komisja Lekarska ZUS.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego jako okoliczności bezsporne w sprawie.

W toku niniejszego postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego specjalisty z zakresu audiologii i laryngologii dr n. med. W. U., która w wyniku przeprowadzonego badania oraz w oparciu o przedłożoną dokumentację stwierdziła, że ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy. Biegła wskazała na krótki, bo niespełna dwuletni okres obserwacji onkologicznej oraz niepewne rokowania zwłaszcza biorąc pod uwagę powiększony, tkliwy węzeł chłonny na szyi po stronie lewej wymagający pilnej diagnostyki.

W ocenie powołanych w sprawie biegłych z zakresu onkologii i radioterapii dr n. med. B. P. oraz z zakresu chorób płuc i medycyny pracy lek. med. A. R. ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy. U ubezpieczonej w chwili obecnej nie stwierdzono nawrotu choroby nowotworowej, po leczeniu mowa jest zniekształcona ale zrozumiała, upośledzenie odżywienia jest zauważalne, ale bez cech wyniszczenia.

Z przyczyn psychiatrycznych ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy na dalszy okres trzech lat. Jak wskazała biegła psychiatra A. S. w pisemnej opinii z dnia 23.06.2014r. ubezpieczona cierpi organiczne zaburzenia nastroju. Z racji ograniczeń w sposobie wypowiedzania się, problemów z pamięcią i liczeniem oraz problemów natury fizycznej utrudniających poruszanie się nie może kontynuować zatrudnienia w wyuczonym zawodzie sprzedawcy. Wyraźne cech organicznego uszkodzenia mózgu przebijają się w zachowaniu i sposobie wypowiedzi. Nie rokuje powrotu do zdrowia z racji wieku i zmian organicznych, które nasilają się.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o opinie biegłych z zakresu audiologii i laryngologii dr n. med. W. U. z dnia 16.11.2013r. (k.16-17), z zakresu onkologii i radioterapii dr n. med. B. P. z dnia 15.01.2014r. (k.38), z zakresu chorób płuc i medycyny pracy lek. med. A. R. z dnia 30.03.2014r. (k.55-56) oraz z zakresu psychiatrii A. S. z dnia 23.06.2014r. (k.72-75).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.57 ust.1 pkt.1,2,3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) koniecznymi przesłankami prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy są :

- istnienie niezdolności do pracy,

- posiadanie wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych (5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat w okresie ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy – art.58 ust.1 pkt.2 ustawy jak wyżej),

- powstanie niezdolności w okresach składkowych i nieskładkowych wymienionych w art.57 ust.1 pkt.3ww. ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do ust.2 tegoż artykułu, przepisu ust. 3 nie stosuje się do ubezpieczonej, która udowodniła okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety oraz stała się całkowicie niezdolna do pracy.

Ponadto zgodnie z treścią art. 58 ust.4 ustawy j.w. ubezpieczonemu przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy pod warunkiem, że udowodnił okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety oraz 30 dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy bez względu na warunek posiadania 5 letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy art. 12 ustawy emerytalnej jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest przy tym osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Bezsporne jest, że ubezpieczona nie udowodniła co najmniej 5- letniego okresu zatrudnienia w ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy a jedynie 4 lata, 6 miesięcy i 12 dni. Ogółem zaś udokumentowała staż pracy wynoszący 25 lat, 2 miesiące oraz 23 dni okresów składkowych oraz 5 lat, 7 miesięcy i 2 dni okresów nieskładkowych.

Jednocześnie jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczona z przyczyn laryngologicznych oraz psychiatrycznych jest całkowicie niezdolna do pracy. Sąd w pełni podzielił w tym zakresie opinie biegłych sądowych specjalistów z zakresu laryngologii oraz psychiatrii, którzy jednoznacznie wskazali, że stopień zaawansowania stwierdzonych przez nich schorzeń powoduje u ubezpieczonej dalszą całkowitą niezdolność do pracy. Opinie te, wydane w oparciu o fachową wiedzę, po przeanalizowaniu historii choroby ubezpieczonej, po jej przebadaniu, logicznie i przekonująco uzasadnione Sąd uznał za wiarygodne. Z tych przyczyn Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego do opinii – w tym do opinii biegłej psychiatry A. S., w których organ rentowy podnosi, że biegła stwierdziła u ubezpieczonej wprawdzie całkowitą niezdolność do pracy – ale w zawodzie sprzedawcy – co zgodnie z orzecznictwem rentowym oznacza częściową niezdolność do pracy. W ocenie Sądu zastrzeżenia te są całkowicie bezzasadne w świetle uzasadnienia tej opinii, w której biegła szczegółowo opisała na czym polega niezdolność do pracy ubezpieczonej, jaki jest okres jej trwania oraz wskazała, iż z uwagi na organiczne uszkodzenie mózgu stan ten ciągle będzie się pogarszał nie rokując powrotu do zatrudnienia.

Zajmując takie stanowisko Sąd stwierdził, iż wobec orzeczenia u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy, spełnia ona przesłanki do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wobec czego z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji wyroku.

Sędzia